And an ordinance for an ordinance

ותקנתא לתקנתא –

OVERVIEW

The גמרא כoncluded that concerning the רעיא, if we do not agree with ה"ח, we cannot institute the ruling of שבועת דושב. The רעיא cannot swear since he is שכנגדו and we cannot make the שכנגדו swear, since both שכנגדו and היסת and שכנגדו for another תוספות חכמים explains why we do not implement the third option.

ומתוך שאינו יכול לישבע משלם¹ לא שייך הכא כדפרישית².

The rule of 'since he cannot swear he pays', is not applicable here as I explained previously.

SUMMARY

The rule of משאיל"מ is not applicable in the case of רעיא.

THINKING IT OVER

If the rule of משאיל"מ would have applied by the רעיא, what would have been the ruling; that the רעיא pays for the sheep (without anyone swearing), or that the owners collect only after they swear regarding how many sheep were delivered to the 7^3

_

¹ When there is a היוב שבועה on the defendant and he cannot (or does not) swear, he is obligated to pay. This is not a תקנה, but rather it is inherent in the obligation to swear. Seemingly here too by שבועת היסת if he does not take the oath he should pay!

ענגדו בכוליה מחל/סר מחל/סר עמוד ב") ג,ב תוד"ה בכוליה (TIE footnote # 10). See (בסוף עמוד ב") אינו יכול לישבע המספות מחל/סר אינו יכול לישבע (specifically the second answer) he is not considered אינו יכול לישבע, for he is prepared to swear, therefore there is no משלם. According to חנספות מחל האינו יכול לישבע is no rule of מחלך on מחל מחלך מחלים מחלים האינו על מחלך מחלים ווספות לישבע (even though there is no חנספות ד"ה שכנגדו because in that חנספות שר we were still following the opinion of האור ווספות מחלים מחלך מחלים מחלים מחלים אונו מחלים מחלים מחלים אונו מחלים מחלים מחלים מחלים אונו מחלים מחלים מחלים מחלים אונו מחלים מחל

³ See סוכ"ד אות מ.